

чловѣкъ, т. е. пригърбень; а въ приносѣхъ смыслъ казвѣтъ: *крывъ чловѣкъ*—не-праведень чловѣкъ и *укривихъ мя*—унеправдихъ мя. Сички тѣ учени іазыкойспытатели признавѣтъ чи първи тѣ створители на іазыцы тѣ множество приносѣхъ смыслъ изражяюшты рѣчы, повѣтъ по тѣлесны тѣ движеныя сѣхъ назвали, и на това сѣхъ имали право; зашто то и въ сегашно то іоште положение образованаго свѣта сѣхъштествувѣтъ много тѣлесны движеныя въ употребленіе кои изражявѣтъ вѣтрѣшны умны смыслы творяштаго ихъ чловѣка. Едно кымванье съ око, едно маханье съ рѣкѣхъ и др., значи по нѣшто си. По тому има и тѣлодвиженъ іазыкъ въ самыи простъ народъ, кого днѣсь искусство то е довело до голѣмо развѣтие за нѣмы тѣ чловѣцы.

На грѣцкы іазыкъ има рѣчь *γρίφος* или *γρίφος* и *γρίπος*, коіа значи: кривъ, кривина, пригърбено нѣшто, и приносно *тъмно изражение*. Ные имаме на българскы *грива*—конска та на врьта прикривена кытка, и *грив-на*, крѣгло прикривено и съставено нѣшто, украшение кое нахулвѣтъ и носѣтъ на рѣцѣхъ тѣ си жени тѣ; Българи тѣ казвѣтъ и *гривъ сѣсждѣ*, т. е. прикривень. Знаино е чи стари тѣ Елени буквѣхъ тѣхъ въ македонскаго іазыка сѣхъ приубѣртили на *φ* или *п*, какъ то *Βρύγες* на *Фρύγες* и др., штото българское *гривъ* станѣло *γρίφος* или *γρίπος* на грѣцкы! а отъ *кривъ* съ прибавлене то на *и* отрицательно съставили: *α-κριβ-ης*—не-кривъ, *σωστός*—точенъ и приносно строгъ въ правдѣхъ тѣхъ.

II.

Неправилни тѣ глаголи еленскаго іазыка и названи тѣ въ тѣхъ неупотрѣбительны глаголы отъ кои то заимѣтъ нѣкои си времена, въ кой іазыкъ сѣ нахождѣтъ днѣсь?

Старогрѣцкый іазыкъ, какъ то е познато, има твърдѣ много неправилны глаголы; а то е едно отъ неборимы тѣ доказательства, чи той е притѣрпѣлъ голѣмъ смѣсъ отъ другы іазыцы. Днѣшни тѣ какъ то и стари тѣ имъ филолози незнаюшти начяло то и источника имъ, вмѣсту да ги кажѣтъ *странны глаголы*, нарѣкли ги *ἀνόμοια ῥήματα*—неравны, не-правилны глаголы; зашто то сѣхъ виждали чи тии нѣсѣхъ съобразны съ кроя и свойство то еленскаго имъ іазыка.

При тѣри.

Δίδωμι (даѣ) *μελ.* *δίδω*, *προέρχεται ἀπὸ ἄχρηστον ῥήμα δάω*—дѣ—бѣ—душтее врьмя проѣзходи отъ неупотрѣбительнъ глаголь *δάω*—дѣ, *даѣ*. Българи тѣ казвѣтъ днѣсь *даѣ*, *даѣмъ* и *давамъ*,